

ฮอร์โมนพิช ในน้ำหมักกาจ พิชและส์ตัว

ฮอร์โมนพิช (Plant Hormones) คือ สารอินทรีย์ที่พิชสร้างขึ้น เองตามธรรมชาติในปริมาณน้อย มีผลควบคุมการเปลี่ยนแปลงลักษณะทาง ศรีรัพทิยาของเนื้อเยื่อในบริเวณต่างๆ ที่จำเพาะของพืชนั้นๆ โดยฮอร์โมนพิช แต่ละชนิดมีผลต่อพิชหลายชนิด ควบคุมโดยกลไก 2 ประการ คือ ฮอร์โมนเกี่ยวข้องกับการทำงานของสาร พันธุกรรมในการสร้างสารบางชนิด เช่น เอ็นไซม์ และฮอร์โมนที่เปลี่ยนแปลง กระบวนการทางพิสิกส์ ทำให้สารต่างๆ สามารถเคลื่อนผ่านผนังเซลล์ได้ง่ายขึ้น ฮอร์โมนพิชไม่ใช่สารอาหารพิช แต่เป็น สารที่พิชผลิตขึ้นลำหรับใช้ในการ ควบคุมการเจริญเติบโตในแต่ละช่วง เวลาของพิช เช่น การออกของเมล็ด การอกราก การอกรากใบ การอกรากดอก การเปลี่ยนเพศดอก การทึบใบ การสูก แก่ของผล เป็นต้น ซึ่งแม้มีปริมาณเข้มข้นต่ำ (10^{-6} - 10^{-5} มอล/ลิตร) ก็มีผล ควบคุมการเจริญเติบโตของพิชได้ ซึ่ง ในสัตว์นั้นจะผลิตฮอร์โมนจากต่อม ต่างๆ แต่ในพืชนั้นจะผลิตฮอร์โมนจาก เซลล์และส่งฮอร์โมนไปยังจุดที่ต้องการ

ควบคุมผ่านทางท่อลำเลียงน้ำและท่อ ลำเลียงอาหาร แต่ถ้าจุดที่ต้องการ ควบคุมอยู่ใกล้กันก็จะส่งผ่านไซโต พลาสเซียมด้วยการแพร่กระจายอย่าง ช้าๆ จากเซลล์หนึ่งไปยังอีกเซลล์หนึ่ง ซึ่งเซลล์พิชจะไม่ตอบสนองกับฮอร์โมน ทุกเซลล์ จะมีเซลล์บางกลุ่มที่ตอบสนอง ในแต่ละจังหวะแต่ละช่วงเวลาที่จำเพาะ เท่านั้น

ฮอร์โมนพิชแบ่งออกได้เป็น 5 ชนิด คือ

1. ออกซิน (Auxins) มี คุณสมบัติควบคุมการขยายขนาดของ เซลล์ การยืดตัวของเซลล์ กระตุ้นการ แบ่งตัวของเซลล์ในเนื้อเยื่อ เจริญ กระตุ้นการเกิดราก การเจริญ ในส่วนต่างๆ ของพิช มี อิทธิพลต่อตัวข้าง ชลลอกการ หลุดร่วงของใบ ส่งเสริมการ อกรากดอก เปลี่ยนเพศดอก เพิ่มการติดผล ควบคุมการ พัฒนาของผล ควบคุมการสูก แก่และการร่วงของผล โดย ออกซินในปริมาณเล็กน้อยจะ

ยอดอ่อนพิชเป็นแหล่งสร้างออกซิน (เก็บ www.rakbankerd)

ต้นอ่อนพืชเป็นแหล่งสร้างจิบเบอเรลลิน

2. จิบเบอเรลลิน (Gibberellins)

มีคุณสมบัติกระตุ้นการยึดตัวของเซลล์ พืชในช่วงระหว่างข้อ ทำให้ต้นไม้สูง กระตุ้นการแบ่งตัวของเซลล์ เร่งการเกิดดอก เปลี่ยนเพศดอกในพืชบางชนิด เพิ่มการติดผล ยืดช่องอก กระตุ้นการงอกของเมล็ดและตา ทำลายการพักตัวของเมล็ด แหล่งสร้างจิบเบอเรลลินในพืช คือ เนื้อเยื่อบริเวณส่วนยอด ราก ใบอ่อน ต้นอ่อน และเมล็ดที่กำลังเจริญ สารกลุ่มนี้เป็นสารธรรมชาติทั้งสิ้น พน ครั้งแรกจากเชื้อรา จิบเบอเรลลา พูจิคุ โรอิ (*Gibberella fujikuroi*) ในต้นข้าว ที่เป็นโรค คือ ต้นข้าวที่เป็นโรคจะมีขนาดลำต้นสูงกว่าต้นอื่นๆ แต่ร่วง ป้าจากเมล็ด ปัจจุบันพบ GA ได้ทั้งจากเชื้อรา แบคทีเรีย และพืชชั้นสูง หลายชนิด ซึ่งจะมีโครงสร้างโมเลกุลคล้ายกันแต่การเรียงตัวของบางอะตอมแตกต่างกัน จึงเรียกเรียงกันไปตามลำดับการค้นพบ เช่น การดึงจิบเบอเรลลิก (Gibberellic acid: GA3) เป็นจิบเบอเรลลินที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติในพืชชั้นสูง สังเคราะห์จากการดมลาโนนิกเช่นเดียวกับสารพวงแครอฟทีน

3. ไซโตโคนิน

(Cytokinins) มีคุณสมบัติกระตุ้นการแบ่งเซลล์และการเจริญเปลี่ยนแปลงของเซลล์ การเจริญทางด้านลำต้นของพืช กระตุ้นให้ตัวข้างเจริญเป็นกิ่ง ช่วยในการเคลื่อนย้ายอาหารจากรากไปสู่ยอด รักษา rate ดับการสังเคราะห์โปรตีน ป้องกัน

คลอโรฟิลล์ให้ถูกทำลายชั้ลงทำให้ใบเขียวอยู่ได้นานและร่วงชั้ลง ช่วยให้ใบเลี้ยงคลี่ขยาย ช่วยให้เมล็ดงอกได้ในที่มีด แหล่งสร้างไซโตโคนินในพืชอยู่ที่ปลายราก ปมราก และพบทั่วไปในต้นพืช นอกจากนี้พบในรูปสารอิสระในเอ็มบริโอ และผลที่กำลังเจริญ ผลของไซโตโคนินกับพืชจะเกิดขึ้นร่วมกับการกระตุ้นการทำงานอื่นๆ (Co-factor) หากปราศจาก Co-factor ไซโตโคนินจะไม่แสดงผลกับพืช โดยปกติไซโตโคนินจะอยู่ในรูปที่อยู่ร่วมกับสารอื่น เช่น อยู่ร่วมกับกรดอะมิโน เป็นต้น แต่ซีอาติน (Zeatin) เป็นสารกลุ่มไซโตโคนินที่พบอิสระในพืชชั้นสูงทั่วไป

4. เอธิลีน (Ethylene)

มีคุณสมบัติควบคุมการออกดอกของพืช ในพวงสับปะรด ควบคุมการแก่และสุกของผล ทำลายการพักตัวของตาและเมล็ดพืชบางชนิด และเกี่ยวข้องกับการหลุดร่วงของใบ ดอก ผล กล่าวคือ กระตุ้นให้พืชแก่เร็วซึ่งเป็นยอร์โมนชนิดเดียวที่อยู่ในรูปที่เป็นแก๊ส $\text{CH}_2=\text{CH}_2$ เอธิลีนเกิดขึ้นตามธรรมชาติในผลไม้ที่

แหล่งสร้างไซโตโคนินอยู่ที่ปลายราก ปมราก
(ที่มาภาพ : r01.id.go.th)

เอธิลีนควบคุมการออกดอกของสับปะรด
(ที่มาภาพ www.rakbankerd.com)

บริเวณหนาๆ ราก เป็นแหล่งสร้างกรดออกไซด์บีติก
(ภาพ : www.orchidsiam.com)

5. กรดออกไซด์บีติก (Abscisic acid: ABA) มีคุณสมบัติการต้านการหลุดร่วงของใบและผลที่แก่ ยับยั้งการเจริญและ การยืดตัวของเซลล์บริเวณตาหัวให้ติดไม่เจริญ (bud dormancy) กระตุนให้ปากใบปิดเพื่อลดการรายน้ำพืชสร้างขึ้นเมื่อมีความเครียด เช่น แล้ง หรืออากาศหนาวเย็น เพื่อให้สามารถยังชีพอยู่ได้ในสภาพแวดล้อมน้ำๆ แหล่งสร้างกรดออกไซด์บีติกในพืชอยู่ที่ใบแก่จัด ผล และรากบริเวณหนากว่าพบว่าเมล็ดพืชที่อยู่ในระยะพักตัวจะมีสารนี้ในปริมาณสูง พืชสั่งเคราะห์กรดออกไซด์บีติกขึ้นตามธรรมชาติจากกรดเมวาโนโนิก (Mevalonic acid)

พืชทางภาคใต้ในภูมิภาคได้แล้ว ยังตอบสนองต่อสารออกไซด์บีติกได้รับจากภายนอกได้ด้วย ทั้งนี้เนื่องจากในบางสภาวะน้ำดื่มน้ำไม่เหมาะสมพืชอาจสร้างเองได้ไม่เพียงพอ จึงมีการผลิตสารทดแทนของออกไซด์บีติกสำหรับใช้ทางการเกษตรอย่างกว้างขวาง ซึ่งเรียกว่า สารควบคุมการเจริญเติบโต (Plant Growth Regulators: PGR) โดยผลิตจากจุลินทรีย์และสารสังเคราะห์ ทั้งนี้เนื่องจากการสกัดของในพืชจากพืชชนิดนี้ทำได้ยาก ได้ปริมาณน้อย และใช้ต้นทุนสูงมากนั้นเอง

นอกจากนี้ในน้ำมักชีวภาพก็พบว่ามีออกไซด์บีติกด้วยเช่นกัน โดยในการทำน้ำมักนั้นวัสดุหลักที่มักใช้มาเป็นผลิตส่วนใหญ่จะเป็นพืชและสัตว์ ซึ่งภายในเซลล์พืชและสัตว์เหล่านั้นจะประกอบด้วย น้ำ โปรตีน คาร์บอไฮเดรต ไขมัน กรณีวิตามิน และแร่ธาตุต่างๆ รวมทั้งออกไซด์บีติกและสัตว์ด้วย เมื่อนำพืชหรือสัตว์มาหมักปริมาณชาตุอาหารพืชและออกไซด์บีติกซึ่งเชื่อมโยงกับ

ชนิดวัสดุที่นำมาหมักทำให้เกิดผลลัพธ์หลักที่สำคัญคือ ออกไซด์บีติก 3 ชนิด คือ ออกไซด์บีติก จีบเบอร์เรลลิน และไอกไซด์บีติก ที่พบในน้ำมักชีวภาพที่นำไปน้ำ มักพอกคือผงมากันน้ำโดยแบ่ง ตามกินไป และส่วนใหญ่จะพบในน้ำมักชีวภาพที่ผลิตจากสาหร่ายถูกกรองนำมารักษาพิเศษ ทั้งนี้เนื่องจากในกระบวนการผลิตพบในสัตว์กีวี ซึ่งอยู่กับการเลือก ชนิด อายุของพืชและสัตว์ที่นำมาใช้ผลิตด้วย เนื่องจากความเชื่อมโยงของสารและบริเวณที่พืชได้รับสารและก่อตัวในแต่ละช่วงของการเจริญเติบโต

จุลินทรีย์หลายชนิดในน้ำมักชีวภาพนั้นก็สามารถสั่งเคราะห์สารควบคุมการเจริญเติบโตของพืชได้โดยใช้สารประกลบอินทรีย์ต่างๆ เช่น กรดอะมิโน กรดไขมัน กรดไขวคิลิอิก ฯลฯ ที่มีอยู่ในน้ำมักชีวภาพเป็นสารตัวต้นชนิดและปริมาณออกไซด์บีติกที่เกิดขึ้นจะแตกต่างกันตามชนิดจุลินทรีย์และวัสดุอินทรีย์ที่ใช้ทำน้ำมักชีวภาพ กรรมวิธีการหมัก และสภาพแวดล้อมในขณะหมัก

ปริมาณสูงสุดของสารควบคุมการเจริญเติบโตพืชที่วิเคราะห์พบในน้ำมักชีวภาพ

สารควบคุมการเจริญเติบโตพืช	ปริมาณสูงสุดในน้ำมักจากพืช (มิลลิกรัม/ลิตร)	ปริมาณสูงสุดในน้ำมักจากสัตว์ (มิลลิกรัม/ลิตร)
ออกไซด์บีติก	5.82 (84%)	9.78 (90%)
จีบเบอร์เรลลิน	215.51 (47%)	620.00 (43%)
ไอกไซด์บีติก	90.00 (65%)	87.29 (70%)
จีบเบอร์เรลลิน ไอกไซด์บีติก	20.73 (28%)	76.40 (50%)
ไอกไซด์บีติก	07.20 (01%)	26.37 (05%)

ที่มา: กรมวิชาการเกษตร (2546)

น้ำหมัก รวมถึงระยะเวลาที่ใช้ในการหมัก ซึ่งจากการทดลองของสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 6 (สวพ.6) พบว่า น้ำหมักจากผลไม้ (กล้วยสุก : มะละกอสุก : พักทองแก่จัด อายุร่วม 1 ส่วน หมักด้วยกากรน้ำตาล 1 ส่วน) ให้ปริมาณสารควบคุมการเจริญเติบโตของพืชแตกต่างกันตามระยะเวลาการหมัก โดยพบว่า หลังหมัก 7 วัน จะพบ ออกซิน และไซโตคีนิน 1 ชนิด คือ ซีอัตินและหลังหมักเป็นเวลา 1-2 เดือน พบร ออกซิน, กรดจิบเบิร์ลิน, ไซโตคีนิน 2 ชนิด คือ ซีอัตินและไคเนติน แต่หลังจากหมักนาน 6 เดือน ปริมาณสารควบคุมการเจริญเติบโตของพืชลดลง แต่ยังคงตรวจสอบพบสารทั้ง 3 กลุ่ม จนถึง 1 ปี ดังนั้นการใช้น้ำหมักเพื่อให้ได้ผลดีทั้งในเรื่องของธาตุอาหารพืช จุลินทรีย์ และฮอร์โมนพืชแล้ว ควรใช้หันทีหลังหมัก 1 เดือน และใช้ให้หมดภายใน 6 เดือน ถึง 1 ปี

สารควบคุมการเจริญเติบโตของพืชหรือฮอร์โมนพืชนั้น ไม่ใช้อาหารพืช ดังนั้นมีสามารถใช้ได้ผลดีกับพืชที่ปลูกในเดินที่มีธาตุอาหารพืชต่ำ พืชแคระแกรนขาดธาตุอาหาร นั่นคือ ฮอร์โมนพืชจะส่งเสริมให้หัวจากการเจริญเติบโตของพืชเกิดได้อย่างปกติในกรณีที่พืชมีการเจริญเติบโตดีเป็นปกติเดิน ที่อุดมสมบูรณ์พอให้พืชมีการสะสมสารอาหารซึ่งใช้เป็นสารตั้งต้นในการผลิตส่วนต่างๆ ของพืชและเกิดกระบวนการ

เปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาของพืชจนครบวงจรได้ แต่ในกรณีที่ใช้ฮอร์โมนพืชจากน้ำหมักซึ่งภาพถือว่าดีกว่าการใช้ฮอร์โมนสังเคราะห์มากนั้นคือ การใช้ฮอร์โมนพืชจากน้ำหมักนั้นนอกจากจะส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวงจรชีวิตของพืชตามที่เราต้องการแล้ว ยังทำให้พืชได้รับธาตุอาหารรอง ธาตุอาหารเสริม และกรดไฮมิกต่างๆ เพิ่มจากการใช้น้ำหมักซึ่งภาพด้วย

ในปัจจุบันเกษตรกรใช้บุญเคมีจำนวนมากในการปลูกพืชซึ่งมีเฉพาะธาตุอาหารหลักและธาตุอาหารรองบางชนิดเท่านั้น ทำให้ดินขาดธาตุอาหารรอง และธาตุอาหารเสริมหลายชนิดในหลายพื้นที่ ดังนั้นการใช้น้ำหมักซึ่งภาพจะเป็น

ตัวแทนได้ดีทั้งในมิติของธาตุอาหาร มิติของสารชีวภาพ และมิติของฮอร์โมนพืช นับเป็นทางเลือกหนึ่งของการเพิ่มปริมาณและคุณภาพของผลผลิตพืชได้อย่างปลอดภัยและคุ้มค่าจริงๆ

การใช้น้ำหมักบุญเคมีเดือนต้นในการแซกก์สลาเวตเพื่อกระตุ้นการแทรก

ปริมาณสารควบคุมการเจริญเติบโตของพืชที่พบในวัสดุนิดต่างๆ ที่นำมาทำน้ำหมัก

วัสดุหลัก	ออกซิน	จิบเบอเรลิน	ไซโตคีนิน
ผัก	> 0.10 - 3.00	9.05 - 38.50	ซีอัติน 1.40 - 13.32 ซีอัตินไรโบไซด์ 0.51 - 2.09 ไคเนติน 1.80 - 5.39
ผลไม้	0.13 - 1.40	5.19 - 215.51	ซีอัติน 1.50 - 64.50 ซีอัตินไรโบไซด์ 0.53 - 28.73 ไคเนติน 1.56 - 22.62
สมุนไพร	0.1 - 9.75	9.51 - 49.02	ซีอัติน 0.93 - 90.09 ไคเนติน 2.65 - 97.26
ปลา	16.88 - 620.20	16.88 - 620.20	ซีอัติน 1.61 - 15.50 ซีอัตินไรโบไซด์ 0.25 - 13.37 ไคเนติน 2.24 - 8.55
หอยเชอร์รี่	0.22 - 3.99	15.13 - 322.96	ซีอัติน 1.30 - 12.80 ซีอัตินไรโบไซด์ 0.63 - 4.23 ไคเนติน 1.00 - 26.37
ไข่ไก่ นม ถั่ว	0.1 - 1.94	39.65 - 217.7	ซีอัติน 2.13 - 87.29 ซีอัตินไรโบไซด์ 0.54 - 1.33 ไคเนติน 2.10 - 76.40

ตัวอย่างฮอร์โมนพีชในน้ำมักสูตรต่างๆ

1.น้ำมักชีวภาพจากยอดพีช

ส่วนผสม

ยอดไม้ผลหรือผักหลายชนิดรวมกัน 6 กก.

กาหน้าตาล 2 กก. หัวเชื้อจุลินทรีย์ 5 ลิตร

วิธีทำ

สับวัสดุใส่ถัง เติมกาหน้าตาลและจุลินทรีย์ หุ้มปากถังอย่าให้อากาศเข้า เก็บในที่ร่มและลมผ่าน เมื่อหมักครบ 3 วัน ให้คน 1 ครั้ง แล้วหมักต่ออีก 7 วัน กรองน้ำออกใส่ขวดเก็บที่มีดี

2.น้ำมักชีวภาพจากผลไม้

ส่วนผสม

พร่อง + กล้วย + มะละกอ + พักทอง 3 ส่วน
กาหน้าตาล 1 ส่วน
เติมน้ำมะพร้าวเล็กน้อย

วิธีทำ

นำผลไม้สูกที่ได้ใส่โองแล้วเทกากน้ำตาลลงไปคลุกให้เข้ากันปิดฝา ในการหมักครั้งแรกจะมีการเติมน้ำมะพร้าวลงไปเล็กน้อย หมักประมาณ 1 เดือนขึ้นไปก็ใช้ได้

ผลวิเคราะห์สารควบคุมการเจริญเติบโตพีช

กรดอินโดล - 3 - อะซิติก (IAA) 0.83 มิลลิกรัม/ลิตร

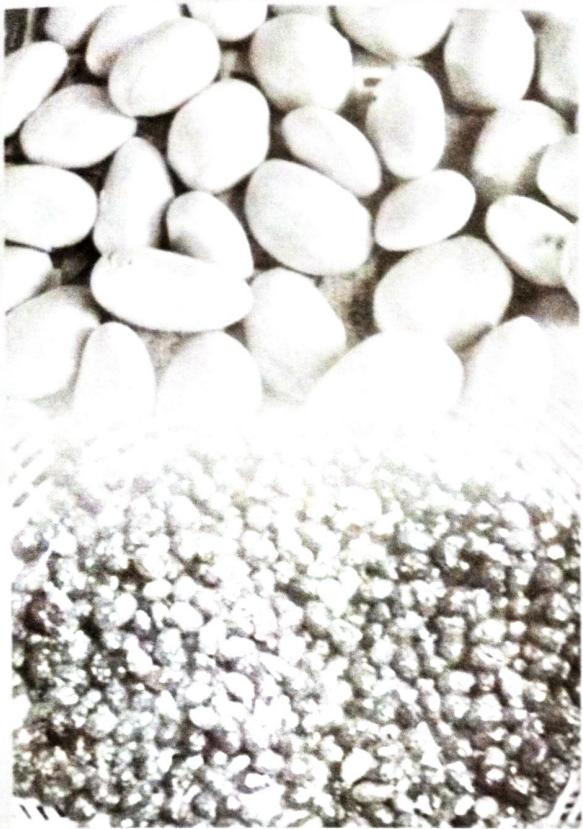
กรดจิบเบอเรลลิก (GA) 61.45 มิลลิกรัม/ลิตร

ซีอัติน (Zeatin) 2.30 มิลลิกรัม/ลิตร

ซีอัติน ไรโนไซด์ (Zeatin riboside) 7.82 มิลลิกรัม/ลิตร

ไคเนติน (Kinetin) 2.70 มิลลิกรัม/ลิตร

3. น้ำหมักชีวภาพจากเมล็ด

ส่วนผสม

เมล็ดผลไม้ เช่น ทุเรียน นางมะม่วง มะละกอ ขนุน รวม 3 ส่วน กากน้ำตาล 1 ส่วน

วิธีทำ

หันหรือบดวัตถุที่เตรียมไว้ คลุกให้เข้ากันแล้วใส่ลงในถังหมัก คน 3 วัน/ครั้ง หมักประมาณ 1-3 เดือน

ผลวิเคราะห์สารควบคุมการเจริญเติบโตพืช

กรดอินโคล - 3 - อัซซิติก (IAA) 1.40 มิลลิกรัม/ลิตร

กรดจิบเบอเรลลิก (GA) 102.66 มิลลิกรัม/ลิตร

ซีอาติน (Zeatin) 4.28 มิลลิกรัม/ลิตร

ซีอาติน ไรโนไซด์ (Zeatin riboside) ไม่พบ

ไคเนติน (Kinetin) ไม่พบ

4. น้ำหมักชีวภาพจากปลา

ส่วนผสม

ปลา 20 กก. กากน้ำตาล 7.5 กก. น้ำ 100 ลิตร สับปะรด

วิธีใช้

ใช้ 500 - 1000 มิลลิลิตร/น้ำ 200 ลิตร พ่นทางใบหรือราดโคนต้นไม้

ผลวิเคราะห์สารควบคุมการเจริญเติบโตพืช

กรดอินโคล - 3 - อัซซิติก (IAA) 9.75

มิลลิกรัม/ลิตร

กรดจิบเบอเรลลิก (GA) 58.02 มิลลิกรัม/ลิตร

ซีอาติน (Zeatin) 4.28 มิลลิกรัม/ลิตร

ซีอาติน ไรโนไซด์ (Zeatin riboside) 8.56 มิลลิกรัม/ลิตร

ไคเนติน (Kinetin) 2.24 มิลลิกรัม/ลิตร

เอกสารอ้างอิง กรมวิชาการเกษตร. 2546. ยอร์โนนเพชและราศุอาหารพืชในปลูกเชิงการเกษตร โรงพัฒนาศูนย์ทดลองการเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด. กรุงเทพฯ .144 หน้า

อาบัช ตันโน. 2551. เกษตรธรรมชาติประยุกต์ แมวศักดิ์ หลักการ เทคโนโลยีเกษตรในประเทศไทย. สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.). ปทมธานี. 371 หน้า